

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

112. An vicarius possit converede facultatem absolvendi à reservatis, si Præpositus absit à domo per unum diem naturalem? Et quid est dicendum, si subditus ex industria, & sine sufficienti causa in ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

voluerit pro absolutione à casibus referuatis : & Vicario ipsi dicitur communicata per illam delegationem omnis potestas Episcopi ; ergo poterit vti tali facultate, etiam pro sua persona.

RESOL. CXII.

An Vicarius possit concedere facultatem absolventi à referuatis, si Praepositus absit à domo per unum diem naturalem ?

Et quid est dicendum, si subditus ex industria, & sine sufficiente causa in illum diem confessionem distulisset ?

Et quid, quando Superior eodem die est reuersurus ? Ex p. 3. tr. 2. Ref. 28.

§. 1. **R**espondent affirmatiuè Peirinus in *privileg. Minorum tom. 1. constit. 4. Sixti IV. §. 6. num. 16. Homobonus in Exam. Eccles. part. 1. tract. 5. cap. 4. quest. 21. Beia part. 4. cas. 37. & Naldus in summ. ver. Abesse, num. 11. & ver. Absolutio, num. 25. quia non est detinendus subditus in tam malo statu, sed ab eo, quam citius possit, liberandus. Deinde Vicarius relictus à Praeposito, est tunc solus, & absolutus Superior domus ; ergo debet habere illa omnia, quæ pro recta illius administratione sunt necessaria, inter quæ sine dubio potestas spiritalis est.*

2. Sed prima sententia limitanda videtur. Primò, quando Superior eodem die est reuersurus, tunc Vicarius non poterit supradictam licentiam concedere. Secundò, si subditus de industria sine sufficiente causa in illum diem Confessionem distulisset. Tertio, nisi in aliqua Religione aliter dispositum sit.

RESOL. CXIII.

An Superiores Regulares possint auctoritate propria referuare casus in Decreto Clem. VIII. contentos, vel opus sit hoc facere cum consensu Capituli ? Ex p. 8. tr. 7. & Misc. Ref. 69.

§. 1. **H**oc dubium nouissimè pertractauit Bordonus in *consiliis Regularium, res. 37. quest. 30. num. 42. vbi sic ait. Queritur an praescripta forma de referuandis casibus cum matura discussione, & consensu Capituli Generalis pro toto Ordine, vel Capituli Prouincialis in prouincia, data sit non solum pro aliis casibus non recensitis, verum etiam pro illis vndecim enumeratis, ita quod superior propria auctoritate illos vndecim non possit sibi referuare sine Capituli consensu ?*

2. Respond. Praescripta forma communis est vtrique generi casuum tam enumeratorum quam extraneorum, & non expressorum : ac proinde propria auctoritate superior illos etiam expressos sibi referuare non pot. st. Probat, tum quia causa finalis in lege expressa, quæ mouit legislatorem ad legem condendam, est illa, quæ restringit, ampliat, & declarat legem ad sui limites, *l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de legat. 3. Panormit. in cap. quia in insulis, de Regul. numer. 3. per iura ibi adducta Nauarr. consil. 8. de filiis presbyter. Sanchez lib. 2. disput. 37. num. 3. Sed causa, quæ Clement. VIII. mouit ad condendū hoc decretum fuit, vt consuleret conscientis Religiosorum poenitentium, qui ex parum prudenti, & immoderata referuatione peccatorum facta à superioribus, formidabant illis detegere maculas conscientiae, ac proinde in periculum aeternae damnationis inuocabantur, vt initio Decreti expressè dicitur ; ergo ab hac causa*

venit explicandum ipsum Decretum, & ampliandum ad quocumque casum, non solum extraneos, sed etiam expressos, quatenus tradit formam referuandi casus cum matura discussione, & consensu Capituli : nam cum casus ibidem expressi, non sint ipso iure referuati, sed referuandi omnes, vel parum, vt dicitur *quest. 28. & non tantum pro vident, sed ampliando, & restringendo, vt dicam quest. 6. ideo in illorum referuatione potest superior parum prudenter, & immoderatè se gerere, ac proinde poenitentes inducere in discrimen aeternae damnationis ; igitur ad evitanda huiusmodi fuit intentio Papæ, vt superiores adhererent hanc formam, etiam respectu casuum ibi expressorum. Tum, quia clausula in fine posita refertur ad omnia praecedentia, *cap. secundo requiritur. 4. 1. de appell. & hoc procedit sive ponatur in principio, sive in medio, sive in fine, ergo hac forma praescripta in fine non solum refertur ad casus non expressos sed etiam ad expressos. Tum quia illa clausula, si quod aliud, est implicatiua similium, vt docent omnes in l. si fugiui, ibi. alia poena. Cod. de seru. fug. dicitur. gloss. fin. quæ ait, alia poena, id est, simili. Euerard. in loco, A dicit. implicat. num. 4. & facit positionem eiusdem qualitatis cum praecedentibus, gloss. verb. Alios, capite 1. de prebend. in 6. Meg. 2. 2. lib. 2. cap. 7. numero 24. in fine ergo illa particula, si quod aliud, implicat etiam casus ibi expressos referuandos sub eadem forma praescripta, qua veniunt referuandi casus non expressi ; similitudinem enim debet esse idem iudicium, & iuris dispositio, *cap. inter ceteras 4. de refer. cap. audiam §. 4. de elect. §. sed cum in iure. Tum quia si superioribus non praescriberetur hac forma seruanda etiam in referuandis casibus expressis, eluderetur intentio, & finis Papæ, ac proinde vanum, & inutile esset decretum, siquidem per illud sufficienter non fuisset prouisum periculum, & discrimini, in quæ possunt deduci Religiosi poenitentes ob improvidentem referuationem, quam interdum facerent in casibus occurrentibus propria auctoritate, si non tenerent seruare eam : ne igitur inutile sit decretum, dicendum est, mentem Summi Pontificis fuisse, vt in omnibus casibus referuandis superiores adhererent praescriptam formam. Tum, quia per hoc decretum limitatur & restringitur potestas superiorum, vt afferunt infra citandi, quæ limitatio fieri non potest sine praescriptione novae formæ, quæ in duobus consistit, in numero casuum, & modo illos referuandi, Hucusque Bordonus.***

3. Sed meritò contra illum insurgit Raphael Aversa *de Sacram. Poenit. quest. 17. sect. 2. Dicendum est igitur, singulos Praelatos posse per se abique alio consensu Capituli dictos casus appositos in decreto Clement. VIII. in toto, vel in parte referuare, vt apparet manifestè ex tenore eiusdem decreti, & in praxi ab omnibus superioribus Religionum obseruatur.*

RESOL. CXIV.

An Superiores Regulares peccata prohibere possint sub poena excommunicationis sibi referuata ? Ex p. 3. tr. 2. Refol. 49.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondent Villalobos in *summ. tom. 1. tract. 9. diff. 58. num. 5. Tamberinus de iure Abbat. tom. 2. disput. 13 quest. 3. num. 1. Corio de cas. refer. part. 1. sect. 1. art. 6. num. 1. Fagnan. de dec. prac. 2. lib. 8. cap. 4. num. 5. Suarez in 3. par. tom. 4. disput. 29. sect. 3. n. 13. & alij, quia hoc non est referuatum peccatum, sed censuram.*

2. Sed mihi placet contraria sententia, quam tuentur